

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Archontio remp. gerenti. 282.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

adhibito iureiurando confirmant, si quid illi, etiam quod turpissimum & absurdissimum sit, mirificis laudibus efferre instituant, id omnium optimum ac præstantissimum esse: ac contra, si illi etiam virtutem ipsam vituperare aggrediantur, eam quàm celerimè insectantur. Quamobrem cordatis viris vtrumque fugiendum est, nempe & adulari, & adulationibus deliniri. Ambo enim ista, vt hominum risum missum faciam, & incurabile vitium, & intolerandum cruciatum parturiunt.

Archontio remp. gerenti. 282.

Illud quidem perquam exploratum habeo fore, vt si abs te quartam prudentiãne atque ingenij acumine Paulum antecellam, huiusmodi percunctationem arrogantia ducas. Qui igitur id à me effici potestis, quod ille minimè potuit? Nam cum alato illi agricolæ (vt singulos præteream, quorum causa vrebatur) & Galatarum natio vsque adeo subacta & oppressa fuerit, vt in Iudaismum propenderet, & Asiatici ipsius verbis animum haud attēderint, & pseudapostoli infestum aduersus eum bellū gesserint, nec tamen propterea quisquam eum accuset, verum contra ob institutum ac voluntatē corona donet, ecquid tandem me accusas, quod cum permultos, vt abs te dictum est, ad virtutem cohortatus sim, atque etiam induxerim, permultos item à vitio extraxerim, Eusebius & Martinianus, & Zosimus ac Maro consiliis meis haudquaquam obtemperarint? At vide, ne dum me criminari videris, amentiam ipse tuam ridendam propines, vt qui liberi arbitrij regulam ignores, culpamque eorū, qui minimè paruerunt, in eum, qui minimè persuasit, transferas.

Theodosio Scholastico. 283.

Quo tempore Ezechias Hebræorum rex trophæum aduersus Persas, tum omnium admiratione maius, tum humano robore atque humana spe sublimius excitatū vidit, tum nimirū morbo percussus est: quod

ἀπληροτημένοι, ὁμνύουσι μὲν ὅτι πάντων ἀριστον εἰ προσέλοιτό τι σκεῖνοι, καὶ τῆς ἀτοπωτάτων γαυμάσει, κακίῃσι δὲ ἢ τάχος, εἰ καὶ αὐτῶ ἐπιχειρήσουσι κακίῃσι τῶν ἀρετῶν. καὶ τοιγαροῦν τὸς ἐξέφρονας φεύγειν καὶ τὸ κολακεύειν, καὶ τὸ κολακεύεσθαι. ἄμφω γὰρ, ἵνα παρα τὸν τῆς ἀνθρώπων γέλωτα, καὶ κακίαν ἀνήκεστον, καὶ τιμωρίαν ἀνύποιστον ἴδωμεν.

Archontio πολιτευομένῳ. σπ.ε.

Μάλα ἀκριβῶς οἶδα, ὅτι εἰ σεῖροίμην, πότερον ἐγὼ τῶν σκεῖνων ἀμείνων, ἢ Παῦλος. αὐτῶ τῶν ἐρώτησιν εἰς ἀλαζονείαν θήσῃς. πῶς οὐδὲ μὴ ἴχουσι σκεῖνος ὡς ἐμοῦ ζητεῖς καταρωθῆναι. εἰ γὰρ σκεῖνω τῶν ἀποπέρω γεωργῶν, ἵνα τὸς καὶ ἕνα ὡς κολακείῃ, ἐφ' ἧς ἐπυρέτο, καὶ τὸ γὰρ τῆς γένος ἐξεπολεμήθη εἰς Ἰουδαίῳν ἀποκλίνας. καὶ οἱ σκεῖνης Ἀσίας ἐπρόσθετον, καὶ οἱ ψευδαπόστολοι ἀποκρίσοι ἐπολέμου μάχην. καὶ εἰ εἰς αὐτῶν αἰτιάται, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γνώμης φερανοῖ, διὰ τὴν αἰτίαν ἐμὴ αἰτία, τὸ ὡς φῆς, πολλὰς μὲν εἰς ἀρετῶν ὡς κολακείαν καὶ πεπεκῶτα. πολλοὺς δὲ σκεῖνης κακίαν ἐξαρπάσαντα. ὅτι δὲ Εὐσέβιος, καὶ Μαρτινιανός, Ζωσίμους τε καὶ Μάρων, ὡς ἐπέοδον τῶν παρρημέσων, ἀλλ' ὅρα, μὴ δοκῶν ἐμὴ αἰτιάσαι, αὐτὸς ἀνοίας ὀφλήσης γέλωτα, ἅτε τὸν τῆς ἀντιξυστότητος ὄρον ἀγνοῶν, καὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐπειθέων ἔπι τὸν ἐπέσειντα μεταφέρων.

Θεοδοσίῳ χολακτικῷ. σπ.η.

Ἦν ἴκα Εζεχίας ὁ τῆς Ἰβραήλων βασιλεὺς εἶδε πρόπαιον καὶ φροῶν ἐπιγεμῶν, καὶ γαυμάτος κρείττον, καὶ πάσης ἀνθρωπίνης ρώμης τε, καὶ ἐλπίδος ὑψηλότερον, τότε δὲ τότε νόσον βάλεται.